

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4316/2560

พนักงานอัยการจังหวัดนางรองโจทก์ นายณัฐพันธ์หรือณัฐพันธุ์หรือจำ ทองดี กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 92, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 78, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

เจ้าพนักงานตำรวจจับกุม อ. ค. และ ธ. ในข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน อ. ค. และ ธ. ให้การว่า รับเมทแอมเฟตามีนมาจากจำเลยที่ 1 ซึ่งเช่าห้องพักอยู่ในรีสอร์ท ห้องเลขที่ 12 เจ้าพนักงานตำรวจประสานกับผู้ดูแลรีสอร์ท จนเป็นที่แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้จาก อ. ค. และ ธ. ถูกต้องแล้ว จึงเข้าตรวจค้นห้องพักของจำเลยที่ 1 ทันที เพราะน่าจะเชื่อว่าพบเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิด ทั้งที่เกิดเหตุเป็นรีสอร์ทซึ่งจำเลยทั้งสองพักชั่วคราว หากเน้นเข้าไปกว่าจะได้หมายค้นจำเลยทั้งสองอาจนำเมทแอมเฟตามีนออกไปจากรีสอร์ทเมื่อใดก็ได้ จึงเป็นกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง เจ้าพนักงานตำรวจจึงมีอำนาจเข้าไปค้นในห้องพักโดยไม่ต้องมีหมายค้นตาม ป.วิ.อ. มาตรา 92 (4) และมาตรา 96 (2) ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 และเมื่อเจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีน 3 เม็ด ที่จำเลยที่ 2 และค้นพบเมทแอมเฟตามีน 554 เม็ด ภายในห้องซึ่งจำเลยที่ 1 รับว่าเป็นของตนอันเป็นความผิดซึ่งหน้า เจ้าพนักงานตำรวจจึงมีอำนาจจับจำเลยทั้งสองได้โดยไม่ต้องมีหมายจับตาม ป.วิ.อ. มาตรา 78 (1), 80 ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 100/1, 100/2, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 83, 91 ริมเมทแอมเฟตามีน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพข้อหาพร้อมกันมีเมทแอมเฟตามีน 557 เม็ดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพข้อหาเมทแอมเฟตามีน 3 เม็ดไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 (ที่ถูก มาตรา 15 วรรคหนึ่ง และวรรคสาม (2)) วรรคสาม (2), 57, 66 วรรคสอง วรรคสาม, 91, 100/2 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 57, 67, 91 แม้ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 2 มีอายุ 19 ปี แต่จำเลยที่ 2 รู้จักผิดชอบชั่วดีแล้ว ไม่ลดมาตราส่วนโทษให้ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษจำเลยทั้งสองทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยที่ 1 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 36 ปี และปรับ 800,000

บาท ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 3 ปี และปรับ 300,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน จำเลยที่ 2 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 1 ปี และปรับ 20,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท รวมจำคุก จำเลยที่ 1 มีกำหนด 39 ปี 6 เดือน และปรับ 1,100,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี 6 เดือน และปรับ 30,000 บาท จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพฐานเสพเมทแอมเฟตามีน และจำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เฉพาะฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในชั้น จำคุกเป็นการให้ความรู้แก่ศาล อันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ จำเลยทั้งสองคนละกึ่งหนึ่งในฐานความผิดดังกล่าว และลดโทษให้จำเลยที่ 1 เฉพาะฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายหนึ่งในสี่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คง จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 30 ปี 3 เดือน และปรับ 900,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 9 เดือน และปรับ 15,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกสำหรับ จำเลยที่ 2 ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ให้คุมความประพฤติของจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี โดย ให้จำเลยที่ 2 ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 เดือนต่อครั้ง ห้ามจำเลยที่ 2 เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดให้โทษทุกชนิดภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว กับให้จำเลยที่ 2 ร่วมทำกิจกรรมบริการ สังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยที่ 2 เห็นสมควรมีกำหนด 24 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยทั้งสองไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 โดยให้กักขังจำเลยที่ 1 แทนค่าปรับเกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ริมเมทแอมเฟตามีน ข้อหาอื่นสำหรับจำเลยที่ 2 ให้ยก จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนก คดียาเสพติด พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ลดโทษให้หนึ่งในสี่ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี 3 เดือน และปรับ 225,000 บาท เมื่อรวมกับโทษ ฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก 29 ปี 6 เดือน และปรับ 825,000 บาท นอกจาก ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่จำเลยที่ 1 ไม่ฎีกาโต้เถียงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2556 เวลาประมาณ 12 นาฬิกา ร้อยตำรวจโทสามารถ และร้อยตำรวจตรีสมศักดิ์กับพวกจับกุมจำเลย ทั้งสองได้พร้อมเมทแอมเฟตามีน 557 เม็ด โดยยึดจากตัวจำเลยที่ 2 จำนวน 3 เม็ด ที่เหลือ 554 เม็ด ยึดจากพื้นห้องและลิ้นชักโต๊ะเครื่องแป้งในห้องที่เกิดเหตุ ตามบันทึกการจับกุม จำเลยที่ 1 ยอมรับว่าเมทแอมเฟตามีน 554 เม็ด เป็นของจำเลยที่ 1 และให้การว่านายวิษณุภาสหรือบอล มี เมทแอมเฟตามีน 800 เม็ด ไว้ในครอบครอง ในวันเดียวกันเวลาประมาณ 16 นาฬิกา ร้อยตำรวจโท สามารถกับพวกจับกุมนายวิษณุภาส พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน 762 เม็ด ในข้อหาเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามบันทึกการจับกุมท้ายฟ้อง ซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษา ลงโทษนายวิษณุภาสแล้วตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 570/2556 โดยเมทแอมเฟตามีน 554 เม็ด บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีน้ำเงิน 3 ถุง คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 9.30 กรัม เมทแอมเฟตามีน 3 เม็ด ที่ค้นพบในตัวจำเลยที่ 2 บรรจุในหลอดพลาสติกใสปิดหัวท้าย คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 0.05 กรัม เมทแอมเฟตามีน 762 เม็ด ที่ยึดจากนายวิษณุภาสบรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีน้ำเงิน 2 ถุง คำนวณ เป็นสารบริสุทธิ์ได้ 13.453 กรัม ตามรายงานผลการตรวจพิสูจน์ชั้นสอบสวนจำเลยที่ 1 รับว่า ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและเสพเมทแอมเฟตามีน เมื่อแจ้งข้อหา เพิ่มเติมว่า ร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนโดยผิดกฎหมาย จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ ตามบันทึก

คำให้การชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาจำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพว่า เสพเมทแอมเฟตามีนและร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน 554 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ว่า พยานโจทก์ทั้งสองกับพวกซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นและจับกุมจำเลยที่ 1 ที่ห้องพักเลขที่ 12 โรงแรมหนองกิ้งรีสอร์ต โดยไม่มีหมายค้นและหมายจับ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ปัญหาจำเลยที่ 1 ยกขึ้นว่ากล่าวมาในศาลชั้นต้นและชั้นอุทธรณ์แล้ว แต่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ไม่ได้ยกขึ้นวินิจฉัยไว้ อันเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยให้ จากพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบและจำเลยที่ 1 ไม่ได้นำสืบโต้แย้งข้อเท็จจริงฟังได้ว่า วันเกิดเหตุ ช่วงเช้า ร้อยตำรวจโทสามารถ และร้อยตำรวจตรีสมศักดิ์ ร่วมกันจับกุมนายอุทัย นางสาวเครือฟ้า และนายธวัชชัย ในข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีนและผู้ต้องหาทั้งสามให้การว่า ได้รับเมทแอมเฟตามีนมาจากจำเลยที่ 1 ซึ่งเช่าห้องพักอยู่ที่ห้องพักเลขที่ 12 ที่เกิดเหตุ หลังจากประสานกับทางผู้ดูแลรีสอร์ตจนเป็นที่แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้จากผู้เสพทั้งสามถูกต้องแล้ว จึงเข้าตรวจค้นห้องพักของจำเลยที่ 1 ทันที เห็นว่า พยานโจทก์ทั้งสองไปตรวจค้นห้องพักดังกล่าวเพราะน่าจะเชื่อว่า จะพบเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิด ทั้งที่เกิดเหตุเป็นรีสอร์ตซึ่งจำเลยทั้งสองพักชั่วคราว หากเน้นเข้าไปว่าได้หมายค้น จำเลยทั้งสองอาจจะนำเมทแอมเฟตามีนออกไปจากรีสอร์ตเมื่อใดก็ได้ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเป็นกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง ทำให้พยานโจทก์ทั้งสองกับพวกซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจเข้าไปค้นในห้องพักโดยไม่ต้องมีหมายค้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 92 (4) และมาตรา 96 (2) ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 และเมื่อพยานโจทก์ทั้งสองกับพวกตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีนของกลาง 3 เม็ด ที่จำเลยที่ 2 และค้นพบเมทแอมเฟตามีน 554 เม็ด ภายในห้อง ซึ่งจำเลยที่ 1 ยอมรับว่าเป็นของตนอันเป็นความผิดซึ่งหน้า พยานโจทก์ทั้งสองซึ่งเป็นเจ้าพนักงานจึงมีอำนาจจับจำเลยทั้งสองได้ตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ต้องมีหมายจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78 (1), 80 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 ดังนั้นการตรวจค้นและจับกุมในกรณีนี้จึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ข้อนี้นฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 57, 66 วรรคสอง, 91, 100/2 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 20 ปี และปรับ 400,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 20 ปี 6 เดือนและปรับ 400,000 บาท จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 10 ปี 3 เดือน และปรับ 200,000 บาท นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

น้ำเพชร ปานะถึก · วาสนา หงส์เจริญ · อาเล็ก จรรยาทรัพย์กิจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4316/2560>